

สถานการณ์ปัจจุบันของ การจัดการขยะอิเล็กทรอนิกส์ของ ประเทศไทย

นางศิรินาท ผ่องญาติ
นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ
กองการจัดการกากของเสียและสารอันตราย
กรมควบคุมมลพิษ

หัวข้อการบรรยาย

1) การจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์จากชุมชน

2) การจัดการการเคลื่อนย้ายข้ามแดนของซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์

สถานภาพการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์

1. การเก็บรวบรวมและปัญหา

- อปท. ส่วนใหญ่ไม่มีความพร้อม จึงไม่มีการให้บริการเก็บขน
- ประชาชนนิยมขายขยะอิเล็กทรอนิกส์ให้กับชาเล้ง รถเร่ และร้านรับซื้อของเก่า (Informal Sector) เพราะได้ค่าซาก
- กทม./อปท. ที่มีความพร้อม จัดจุด Drop Off หรือกำหนดวันรับขยะอิเล็กทรอนิกส์
- ผู้ผลิต/ผู้จำหน่ายบางยี่ห้อจัดแคมเปญเรียกคืนซากโทรศัพท์และอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์

2. การถอดแยก-การแยกชิ้นส่วน และปัญหา

- ถอดแยกเองแล้วนำวัสดุมีค่าไปขาย สร้างรายได้มากกว่าขายซากๆ ให้โรงงาน 105
- สถานถอดแยกที่ไม่ถูกต้อง ถอดแยกในชุมชน บนพื้นดิน ไม่มีหลังคา ผู้ถอดแยกไม่สวมหน้ากากและถุงมือ ไม่มีการดูดเก็บสาร CFCs ใช้การเผาเพื่อถอดแยกซาก
- ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม อาทิ การเผาเกิดมลพิษทางอากาศ ดินปนเปื้อนโลหะหนัก
- ผลกระทบต่อสุขภาพ อาทิ ผู้ถอดแยกได้รับสัมผัสสารอันตรายผ่านการสูดหายใจ หรือสัมผัสผิวหนัง เด็กอาจได้รับโลหะหนักจากการหายใจ กินฝุ่นดิน หรือน้ำนมแม่ที่ก่อส่งผลต่อระบบพัฒนาการทางสมองของเด็ก

สถานภาพการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์

1. การเก็บรวบรวมและปัญหา

- อปท. ส่วนใหญ่ไม่มีความพร้อม จึงไม่มีการให้บริการเก็บขน
- ประชาชนนิยมขายขยะอิเล็กทรอนิกส์ให้กับชาเล้ง รถมอเตอร์ และร้านรับซื้อของเก่า (Informal Sector) เพราะได้ค่าซาก
- สถานประกอบการตามกฎหมายโรงงาน รวบรวมขยะอิเล็กทรอนิกส์ผ่านเครือข่าย Formal Sectors
- กทม./อปท. ที่มีความพร้อม จัดจุด Drop Off หรือกำหนดวันรับขยะอิเล็กทรอนิกส์
- ผู้ผลิต/ผู้จำหน่ายบางยี่ห้อจัดแคมเปญเรียกคืนซากโทรศัพท์และอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์

2. การถอดแยก-การแยกชิ้นส่วน และปัญหา

- ถอดแยกเองแล้วนำวัสดุมีค่าไปขาย สร้างรายได้มากกว่าขายซากฯ ให้โรงงาน 105
- สถานถอดแยกที่ไม่ถูกต้อง ถอดแยกในชุมชน บนพื้นดิน ไม่มีหลังคา ผู้ถอดแยกไม่สวมหน้ากากและถุงมือ ไม่มีการดูดเก็บสาร CFCs ใช้การเผาเพื่อถอดแยกซาก
- โรงงานถอดแยกตามกฎหมายโรงงานบางแห่งประกอบกิจการอย่างไม่ถูกต้อง
- ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม อาทิ การเผาเกิดมลพิษทางอากาศ ดินปนเปื้อนโลหะหนัก
- ผลกระทบต่อสุขภาพ อาทิ ผู้ถอดแยกสัมผัสสารอันตรายผ่านการสูดหายใจหรือสัมผัสผิวหนัง เด็กอาจได้รับโลหะหนักจากการหายใจ กินฝุ่นดิน หรือน้ำนมแม่ที่ก่อส่งผลต่อระบบพัฒนาการทางสมองของเด็ก

สภาพการถอดแยกในชุมชน

การเผาสายไฟเพื่อตัดแยกทองแดง

3. การกำจัดและปัญหา

- เศษซากที่เหลือไม่ได้ส่งกำจัดอย่างถูกต้อง เพราะค่ากำจัดแพง
- การกำจัดทำโดยการเผาเศษพลาสติก เศษสายไฟ เศษสายสัญญาณ เศษกระจก หน้าจอทีวี (CRT) และโฟมจนวนกันความร้อนตู้เย็น
- เทกองหรือถมเศษขยะในพื้นที่สาธารณะหรือบ่อขยะ
- เกิดการปนเปื้อนโลหะหนัก เช่น ตะกั่ว แคดเมียม ปรอท และสารหนู ในพื้นที่เกษตรและแหล่งน้ำใกล้เคียง ปนเปื้อนผลิตผลการเกษตร
- เกิดกลิ่นเหม็น ฝุ่นขนาดเล็ก และก๊าซพิษ เช่น HCl HCN
- ภาระด้านงบประมาณค่ากำจัดของเสียอันตรายของภาครัฐ

การกำกับดูแล ณ ปัจจุบัน

1. พ.ร.บ. ควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2475

- ควบคุมร้านรับซื้อของเก่า เสียค่าธรรมเนียมรายปี 5,000 บาท
- อธิบดีกรมการปกครองและผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นเจ้าพนักงาน
- ควบคุมเกี่ยวกับที่ตั้ง การทำสมุดบัญชี การได้มาขายไปอย่างสุจริต การไม่รับซื้อของโจร และแจ้งเบาะแสการกระทำความผิด (ไม่มีประเด็นด้านสิ่งแวดล้อม)

สภาพปัญหา : (1) ดำเนินกิจการโดยไม่มีใบอนุญาตหรือทำสมุดบัญชีไม่ครบถ้วนตามกำหนด

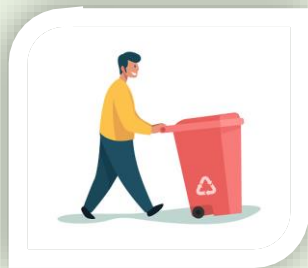
แต่ไม่มีบทลงโทษ

(2) ไม่ครอบคลุมกรณีร้านรับซื้อของเก่าที่มากอดแยกซาก

(3) ไม่ครอบคลุมถึงชุมชนรับซื้อของเก่าที่กอดแยกชิ้นส่วนซากฯ เองเป็นครั้งคราว

(4) ไม่ครอบคลุมถึงชาเล้ง รกเร่

2. พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

2.1 ประกาศกระทรวงสาธารณสุข ที่ 5/2535 เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

- การสะสมวัตถุหรือสิ่งของที่ชำรุด ใช้แล้ว หรือเหลือใช้ (ร้านรับซื้อของเก่า) ต้องได้รับใบอนุญาต อปท. กำกับดูแลตามข้อบัญญัติของ อปท. (มีเกณฑ์ด้านสิ่งแวดล้อม)

- ไม่ครอบคลุมเรื่องการถอดแยกซากผลิตภัณฑ์ฯ

สภาพปัญหา

- (1) อปท. ไม่ได้ออกข้อบัญญัติท้องถิ่น เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ผู้ประกอบการจึงไม่ต้องขอใบอนุญาตและไม่มีเกณฑ์ด้านสิ่งแวดล้อมอ้างอิง
- (2) การบังคับใช้กฎหมาย กรณีมีข้อบัญญัติท้องถิ่น หากผู้ประกอบการ
ไม่มีใบอนุญาตหรือปฏิบัติไม่ถูกต้อง ไม่มีบทลงโทษ
- (3) ไม่ครอบคลุมกรณีร้านรับซื้อของเก่าที่ถอดแยกซาก
- (4) ไม่ครอบคลุมถึงชุมชนรับซื้อของเก่าที่ถอดแยกชิ้นส่วนซากฯ เป็นครั้งคราว
- (5) ไม่ครอบคลุมถึงชาเล้ง รถเร่

2.2 กฎกระทรวง เรื่อง การจัดการมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน พ.ศ. 2563

- ผู้ก่อให้เกิดมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชนต้องคัดแยกมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชนออกจากมูลฝอยทั่วไป
- อปท. หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย เก็บ การขน และการกำจัดมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชนต้องปฏิบัติตามเกณฑ์ และสุขลักษณะที่กำหนดในกฎกระทรวงฯ

สภาพปัญหา : (1) อปท. ขาดความพร้อมให้บริการกำจัดซาก WEEE (รถเก็บขน เจ้าหน้าที่งบประมาณ) ดำเนินการได้เฉพาะของเสียอันตรายจากชุมชนอื่น เช่น หลอดไฟ ถ่านไฟฉาย แบตเตอรี่ สารเคมีที่ใช้ในครัวเรือน ที่ อปท. เก็บรวบรวมและจ่ายค่ากำจัด

(2) ซาก WEEE บางรายการสามารถขายให้โรงงาน 105 ได้ แต่บางรายการหรือชิ้นส่วนที่ขายไม่ได้ ค่ากำจัดจะแพงมากเพราะต้องรับขยะทุกประเภท

(3) อปท. ไม่สามารถเรียกเก็บค่าบริการที่สอดคล้องกับค่าใช้จ่ายจริง (ค่ากำจัดขยะอันตราย ราคาแพงมาก ต้นละ 15000 – 30000 บาท)

(4) การรวบรวมไปถึงบ่อขยะ ทำให้บ่อขยะเต็มพื้นที่อย่างรวดเร็ว

3. พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535

- ตรวจสอบกิจการถอดแยกและรีไซเคิลที่เข้าข่ายเป็นโรงงาน (รง. ประเภทที่ 105 และ 106)
- ร้านรับซื้อของเก่าที่มีการถอดแยกซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าฯ (50 แรงม้า หรือคนงาน 50 คน ขึ้นไป) ต้องได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานประเภท 105

สภาพปัญหา

- (1) มีการตรวจสอบการประกอบกิจการโรงงานประเภท 101 105 และ 106 แต่หลายแห่งมีปัญหา
- (2) สามารถรับซื้อวัสดุมีค่าจากการถอดแยกที่ไม่ถูกต้อง ซึ่งอยู่ภายใต้กฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข กฎหมายโรงงานก็ไม่ครอบคลุมถึง

(ร่าง) พระราชบัญญัติ จัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้า และอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.

1. ความเป็นมา ในการจัดทำ พ.ร.บ.

- ค.ร.ม.มีมติรับทราบ มาตรการการแก้ไขปัญหการจัดการขยะอิเล็กทรอนิกส์ เมื่อวันที่ 2 ก.พ. 2564

- มาตรการฯ กำหนดให้ คพ. เร่งจัดทำ ร่าง พ.ร.บ.จัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. เพื่อให้มีกฎหมายเฉพาะในการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์

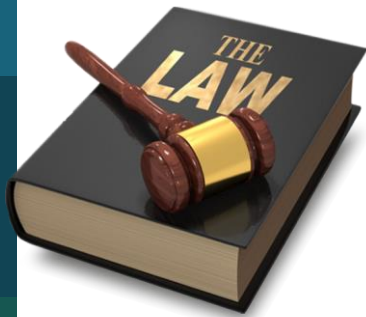

2. หลักการในการจัดทำ พ.ร.บ.

- หลักการความรับผิดชอบที่เพิ่มขึ้นของผู้ผลิต (Extended Producer Responsibility: EPR)
- หลักการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน (Public-Private Partnership)

โดยที่ผู้ผลิตหรือนำเข้าแต่ละราย หรือรวมกลุ่มเป็นองค์กรจัดการซากจัดการผลิตภัณฑ์ พีโออาร์ไอ (Producer Responsibility Organisation : PRO) ต้องรับผิดชอบการรวบรวมซากผลิตภัณฑ์ฯ ดินจากผู้บริโภค เพื่อนำไปถอดแยกชิ้นส่วน และนำเศษวัสดุกลับมาใช้ประโยชน์ตามหลักการเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) รวมทั้งกำจัดของเสียที่เหลืออย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ

หลักการและเหตุผล

เนื่องด้วยผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์มีอัตราเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว โดยที่ผลิตภัณฑ์และอุปกรณ์ดังกล่าวส่วนใหญ่ มีส่วนประกอบซึ่งเป็นสารอันตรายและโลหะหนักหลายชนิด หากรั่วไหลจะเป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน จำเป็นต้องมีการจัดเก็บ รวบรวม ถอดแยกชิ้นส่วนเพื่อนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ ตามหลักการเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) รวมทั้งกำจัดการผลิตภัณฑ์อย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ

เพื่อให้มีระบบการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่มีประสิทธิภาพ โดยอาศัยหลักการความรับผิดชอบที่เพิ่มขึ้นของผู้ผลิต (Extended Producer Responsibility: EPR) ที่ให้ผู้ผลิตและผู้นำเข้ารับผิดชอบในการจัดการซากผลิตภัณฑ์ฯ ตั้งแต่การรับคืนซากผลิตภัณฑ์ สถานรวบรวมซากผลิตภัณฑ์ สถานที่ถอดแยกซากผลิตภัณฑ์ และการกำจัดของเสียจากการถอดแยกอย่างถูกต้อง ควบคู่กับหลักการการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ซึ่งจะช่วยส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม สุขภาพของประชาชน และประโยชน์สาธารณะ

คำนิยามที่สำคัญ

1. “ผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์” หมายความว่า
 - (1) เครื่องใช้หรืออุปกรณ์ที่ต้องอาศัยกระแสไฟฟ้าหรือสนามแม่เหล็กไฟฟ้าในการทำงาน
 - (2) เครื่องใช้หรืออุปกรณ์ที่ใช้ผลิต เก็บ ส่ง หรือวัดกระแสไฟฟ้าหรือสนามแม่เหล็กไฟฟ้า
2. “ซากผลิตภัณฑ์” หมายความว่า ผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่ชำรุดหรือเสื่อมสภาพจนไม่สามารถใช้งานได้หรือไม่เป็นที่ต้องการอีกต่อไป
3. “ผู้ผลิต” หมายความว่า ผู้ซึ่งเป็นเจ้าของหรือผู้ที่ได้รับสิทธิในยี่ห้อหรือเครื่องหมายการค้าบนผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งจำหน่ายแจกในราชอาณาจักร หากไม่มียี่ห้อ หรือเครื่องหมายการค้าให้ถือว่าผู้ที่มีชื่อบนฉลากเป็นผู้ผลิต กรณีปรากฏว่าไม่มียี่ห้อ เครื่องหมายการค้า หรือชื่อบนฉลาก ให้ถือว่า ผู้ประดิษฐ์ประกอบ หรือกระทำการด้วยวิธีอื่นใด เพื่อให้ได้มาซึ่งผลิตภัณฑ์เป็นผู้ผลิต และให้หมายความรวมถึง ผู้นำเข้า ผู้ส่งเข้ามาเพื่อจำหน่ายแจกในราชอาณาจักร หรือผู้ประกอบการธุรกิจบริการแพลตฟอร์มดิจิทัลตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจบริการแพลตฟอร์มดิจิทัลที่ต้องแจ้งให้ทราบ
4. “องค์กรจัดการซากผลิตภัณฑ์” หมายความว่า ผู้ผลิตที่รวมกลุ่มกันตั้งแต่สองรายขึ้นไป หรือองค์กรนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้น เพื่อเป็นตัวแทนของผู้ประกอบการในการรับผิดชอบจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์และต้องขึ้นทะเบียนกับกรมควบคุมมลพิษ

3. การดำเนินงานที่ผ่านมา

3.1 คพ. ได้นำเสนอ ร่าง พ.ร.บ. จัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ภายใต้หลักการ : ความรับผิดชอบที่เพิ่มขึ้นของผู้ผลิต (Extended Producer Responsibility: EPR) ต่อ คกก. พัฒนากฎหมาย คพ. จำนวน 4 ครั้ง ดังนี้

- ครั้งที่ 1/2567 เมื่อวันที่ 22 ม.ค. 2567
- ครั้งที่ 2/ 2567 เมื่อวันที่ 31 ม.ค. 2567
- ครั้งที่ 3/ 2567 เมื่อวันที่ 20 ก.พ. 2567
- ครั้งที่ 4/ 2567 เมื่อวันที่ 11 มี.ค. 2567

มติที่ประชุม:

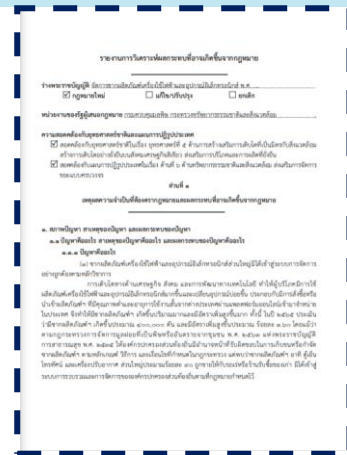
- เห็นชอบในหลักการ
- ปรับแก้ไขตามข้อคิดเห็นและข้อสังเกตของที่ประชุม ก่อนเสนอ (ร่าง) พ.ร.บ.ฯ ตามขั้นตอนตามกฎหมายต่อไป

3. การดำเนินงานที่ผ่านมา (ต่อ)

3.2 คพ. ได้จัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย (Regulatory impact assessment : RIA) ตาม พ.ร.บ.หลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. 2562 เผยแพร่ผ่านระบบกลางทางกฎหมาย (law.go.th)

ประกอบด้วย 2 ส่วน ดังนี้

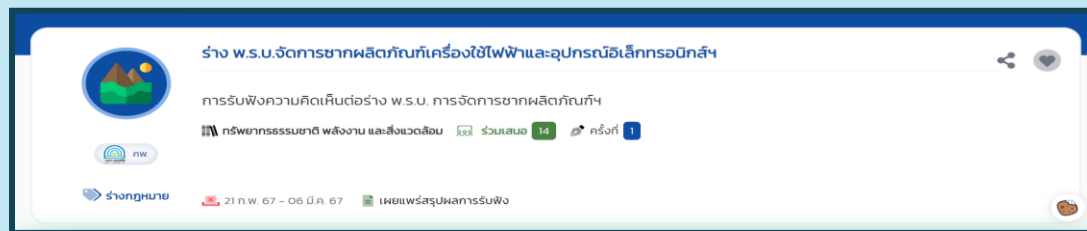
- ◆ ส่วนที่ 1 เหตุผลความจำเป็นที่ต้องตรากฎหมายและผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย
- ◆ ส่วนที่ 2 เหตุผลความจำเป็นในการใช้ระบบอนุญาตระบบคณะกรรมการ การกำหนดโทษอาญา และการให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีดุลพินิจ

3. การดำเนินงานที่ผ่านมา (ต่อ)

3.3 การรับฟังความเห็นต่อ ร่าง พ.ร.บ.ฯ ผ่านระบบเว็บไซต์กลาง

คพ. ได้นำร่าง พ.ร.บ.ฯ ไปรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหรือผู้ได้รับผลกระทบหรือผู้ที่อาจได้รับผลกระทบจากร่างพระราชบัญญัติฯ นี้ ผ่านระบบกลางทางกฎหมาย (law.go.th) และเว็บไซต์ของ คพ. (<https://www.pcd.go.th>) ระหว่างวันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2567 ถึงวันที่ 6 มีนาคม 2567

3. การดำเนินงานที่ผ่านมา (ต่อ)

3.4 การจัดประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group) เพื่อรับฟังความคิดเห็นจากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องต่อร่าง พ.ร.บ.ฯ จำนวน 2 ครั้ง ครั้งที่ 1 เมื่อวันที่ 29 ก.พ. 2567 และครั้งที่ 2 เมื่อวันที่ 27 มี.ค. 2567 ที่ประชุมเห็นชอบในหลักการ และให้พิจารณาปรับแก้ไขตามข้อคิดเห็น ดังนี้

3.5 ปรับแก้ไขร่าง พ.ร.บ.ฯ ตามประเด็นข้อคิดเห็นจากการรับฟังความคิดเห็นทั้ง 2 ครั้ง ดังนี้

3.6 เสนอร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ต่อคณะกรรมการพัฒนานกฎหมาย ทส. เมื่อวันที่ 30 ก.ค. 2567 โดยที่ประชุมมีมติเห็นด้วยในหลักการของร่างพระราชบัญญัติฯ และให้ คพ. รับข้อสังเกตจากคณะกรรมการฯ เพื่อประกอบการดำเนินการตามขั้นตอนต่อไป

3. การดำเนินงานที่ผ่านมา (ต่อ)

3.7 ทส. มีหนังสือถึงกระทรวงการคลัง เมื่อวันที่ 22 ส.ค. 2567 เพื่อขอความเห็นชอบจากกระทรวงการคลังก่อนเสนอ ร่างพระราชบัญญัติฯ เข้าสู่การพิจารณาของคณะรัฐมนตรี เนื่องจาก ร่างพระราชบัญญัติฯ ฉบับนี้ มีการกำหนดให้บรรดาเงินค่าปรับให้ถือเป็นเงินบำรุงกองทุนที่เรียกเก็บได้และให้นำส่งกองทุนโดยไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน ในมาตรา 52 โดยมาตรา 25 ของพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. 2561 ได้กำหนดให้การเสนอกฎหมายที่กำหนดให้หน่วยงานของรัฐไม่ต้องนำเงินรายได้หรือเงินอื่นใดส่งคลัง ต้องได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลังก่อนเสนอกฎหมายต่อคณะรัฐมนตรี

3. การดำเนินงานที่ผ่านมา (ต่อ)

3.8 อยู่ระหว่างการยก (ร่าง) กฎหมายลำดับรอง ภายใต้ (ร่าง) พระราชบัญญัติจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. (จำนวน 12 ฉบับ)

3.9 อยู่ระหว่างขอตีความจาก ก.คลัง เพื่อเสนอร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ต่อ รมว.ทส. เพื่อพิจารณาลงนาม เสนอ ครม. พิจารณา ต่อไป

สาระสำคัญ ร่าง พ.ร.บ. WEEE

□ รวม 5 หมวด (52 มาตรา)

บททั่วไป (มาตรา 1-5)

- หมวด 1 คณะกรรมการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ (มาตรา 6-13)

- หมวด 2 การจัดการซากผลิตภัณฑ์ (มาตรา 14-31)

ส่วนที่ 1 ประเภทของซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์

ส่วนที่ 2 หน้าที่ของผู้ผลิต

ส่วนที่ 3 หน้าที่ขององค์กรจัดการซากผลิตภัณฑ์

ส่วนที่ 4 หน้าที่ของผู้บริโภค

ส่วนที่ 5 หน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ส่วนที่ 6 หน้าที่ของกรมควบคุมมลพิษ

- หมวด 3 แผนความรับผิดชอบการจัดการซากผลิตภัณฑ์ (มาตรา 32 - 37)

- หมวด 4 การตรวจสอบและควบคุม (มาตรา 38 - 44)

- หมวด 5 บทกำหนดโทษ (มาตรา 45 - 52)

การจัดการซากผลิตภัณฑ์ฯ ภายใต้ ร่าง พ.ร.บ. WEEE Management (PROs)

ม.8 - ให้คำแนะนำ รมต. กำหนดนโยบายและการกำกับดูแล /ประเภท ชนิดซากฯ /หลักเกณฑ์วิธีการคำนวณอัตราค่าบริการจัดการซากฯ
- กำหนดแผนการจัดการซากภาพรวมทั้งประเทศ/ส่งเสริม Eco-design/เสริมสร้างความร่วมมือภาครัฐ/ภาคเอกชน

ม.6 เป็นกรรมการและเลขานุการคณะกรรมการจัดการซากฯ
ม.29 จัดทำ/พัฒนาระบบการขึ้นทะเบียน
ม.30 จัดทำ/เผยแพร่ข้อมูล องค์ความรู้ ส่งเสริม สนับสนุนการจัดการซากฯ
ม.31 จัดทำรายงานสถานการณ์จัดการซากฯ ประจำปี
ม.36 พิจารณาแผนเบื้องต้น/แจ้งผู้ผลิต/ผู้นำเข้า/PROs ปรับปรุงแก้ไขแผนฯ
ม.38-44 ตรวจสอบและควบคุม

คณะกรรมการจัดการซากผลิตภัณฑ์ฯ
(ม.6 ,7,8,9,10,11,12,13)

ม.14 รมว.ทส.ประกาศประเภท/ชนิดซากฯ
ม.15 รมว.ทส.ประกาศหลักเกณฑ์การคำนวณอัตราค่าบริการกำจัดซากฯ

ม.35 ให้มีคณะกรรมการผู้ชำนาญการ เพื่อพิจารณาแผนจัดการซากฯ
ม.36 พิจารณาให้ความเห็นชอบแผนจัดการซากฯ ตาม ม.32

ม.27 กำกับซากปะปนกับมูลฝอย ประสานแจ้งผู้ผลิต/ผู้นำเข้า/PROs รับคืนซาก
ม.28 อำนาจความสะอาดผู้ผลิต/ผู้นำเข้า/PROs

A : ผู้ผลิต/ผู้นำเข้า/แพลตฟอร์มดิจิทัล
—จัดการซากด้วยตนเอง
ม.16 ขึ้นทะเบียนกับ ดพ.
ม.17 รับผิดชอบซากฯ ด้วยตนเองเว็บแจ้งมอบให้ PRO ดำเนินการ
ม. 18 จัดทำแผนจัดการซาก /รายงานผล
ม. 19 แสดงสัญลักษณ์บนผลิตภัณฑ์
ม. 20 สามารถรับคืนซากจากผู้ผลิตรายอื่น

B : PROs (องค์กรจัดการซากผลิตภัณฑ์)
(ผู้ผลิต/ผู้นำเข้า/แพลตฟอร์มดิจิทัลมอบหมาย PROs ดำเนินการ)
ม.21 PROs ขึ้นทะเบียนกับ ดพ.
ม.22 PROs จัดทำแผนฯ/จัดการซากตามแผนฯ/เสนอแผน/ รายงานผล
ม.23 สามารถรับคืนซากจากผู้ผลิตรายใด ๆ

บทลงโทษ A : B
ม.45 ไม่ขึ้นทะเบียน ปรับ 1 ล้านบาท
ม.46 ไม่เสนอแผน ห้ามผู้ผลิต ผู้นำเข้าห้ามจำหน่ายจ่ายแจกผลิตภัณฑ์ในประเทศ
ม.47 ไม่ดำเนินการตามแผน ปรับ 1 ล้านบาท
ม.48 ไม่รายงานหรือรายงานเท็จ ปรับ 5 แสนบาท

อปท.

ผู้บริโภค

(ม.26) ส่งซากฯ
- ส่งเอง
- ส่งผ่านเครือข่าย

ม.24 ห้ามทิ้ง/ปล่อยปะละเลยให้มีซาก
ม.25 ห้ามกอดแยก
ม.49 ผิดตาม ม. 24 ปรับ 10,000 บาท
ม.50 ผิดตาม ม. 25 ปรับ 20,000 บาท

กองทุน
สวล.

A : ผู้ผลิต/ผู้นำเข้า/แพลตฟอร์มดิจิทัล

ม.33 สถานที่รวบรวมซาก
สถานรวบรวมซากผลิตภัณฑ์

ประเภท/ชนิด/ปริมาณซาก/เป้าหมายการรวบรวม/จัดการ

รวบรวมและส่งซากฯ

B : (PROs)

รายชื่อสมาชิก/
ประเภท/ชนิด/ปริมาณซาก/เป้าหมายการรวบรวม/จัดการ

ม.34 สถานที่ถอดแยกซาก

ตาม กม. ว่าด้วยสาธารณสุข
ที่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ใน พ.ร.บ.
หรือ กม. ว่าด้วยโรงงาน

สถานที่แปรใช้ใหม่
ตาม กม. กม. ว่าด้วยโรงงาน

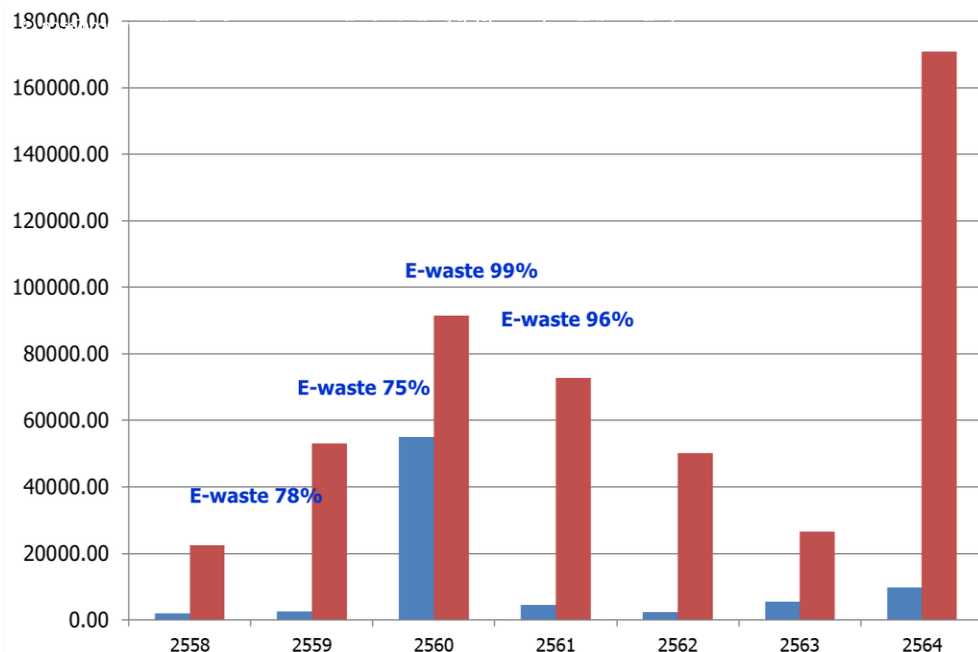

สถานที่กำจัดซากผลิตภัณฑ์
ตาม กม. ว่าด้วยโรงงาน

กองทุน
สวล.

แผนความรับผิดชอบการจัดการซากผลิตภัณฑ์ฯ (ม.32)

การนำเข้า-ส่งออกของเสียอันตรายอิเล็กทรอนิกส์บาเซล (ปี 2558-2564)

การนำเข้าขยะอิเล็กทรอนิกส์

ปี	ปริมาณ (ตัน)
2558	1,505.42
2559	1,986.54
2560	54,260.16
2561	4,446.58
2562- ปัจจุบัน	ไม่มีการนำเข้า

การห้ามนำเข้าขยะอิเล็กทรอนิกส์

- ประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง กำหนดให้ขยะอิเล็กทรอนิกส์เป็น สินค้าที่ต้องห้ามในการนำเข้ามาใน ราชอาณาจักร พ.ศ. 2563 (และ บัญชีท้ายประกาศฯ) ลงวันที่ 11 สิงหาคม พ.ศ. 2563
(428 รายการ)

- ประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง กำหนดให้ขยะอิเล็กทรอนิกส์เป็น สินค้าที่ต้องห้ามในการนำเข้ามาใน ราชอาณาจักร พ . ศ
(463 รายการ)

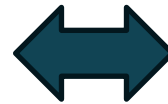
ประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง กำหนดให้ขยะอิเล็กทรอนิกส์เป็นสินค้าที่ต้องห้ามในการนำเข้ามาในราชอาณาจักร พ.ศ. 2563

ขยะอิเล็กทรอนิกส์

84xxxx.xx.899

85xxxx.xx.899

ให้ขยะอิเล็กทรอนิกส์ตามพิกัดอัตราศุลกากรตอนที่ 84 และตอนที่ 85 เฉพาะรหัสสถิติ 899 ตามบัญชีแบบท้ายประกาศนี้ เป็นสินค้าที่ต้องห้ามในการนำเข้ามาในราชอาณาจักร

พรบ. วัตถุอันตราย

บัญชี 5.2

ลำดับที่ 2.18

ตามบัญชี 5.2 ลำดับที่ 2.18 ของประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง บัญชีรายชื่อวัตถุอันตราย พ.ศ. 2556 ตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตราย

นำเข้า

ประเทศไทย

กรมควบคุมมลพิษ

กองจัดการกากของเสียและสารอันตราย

โทรศัพท์ 0 2298 2416 E-mail: hazwaste.pcd@gmail.com

กรมควบคุมมลพิษ

กรมควบคุมมลพิษ

pcd_epu

PCD_CHANNEL

shieldman.pcd

A large, dark teal, stylized quotation mark graphic that serves as a background for the text.

Thank you